

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν συγκομιμῶν ἀληθεῶν παρασθῶν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν ἀπρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΗΤΗΤΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτήσιος δραχμῆς 75. Ἐξέμνητος δραχ. 40. Τριμηνιος δραχ. 22.
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀληθῶς γράσει διατίμ. 50.—
 Ἀμερικῆς: Δολλάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελίνια 10.
 Ἐξέμνητοι καὶ Τριμηνιοὶ ἐναλλάως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσιν τὴν 1ην οἰουθῆτου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐρμιείου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Παρίστος Β'.—Τόμος 33ος

Ἐν Ἀθήναις, 15 Μαΐου 1926

Ἔτος 48ον.—Ἀριθ. 24

Ο ΤΖΑΚ

(Μυθιστόρημα ALPHONSE DAUDET, διασκευασμένο γιὰ τὴν «Διάπλασι» ἀπὸ τὸν κ. Γρ. Ξενόπουλο).

—Συνεχόμε ἀπὸ τὸ προηγουμένον—

Ἡ μητέρα του τότε, γιὰ νὰ τελειώνη ἢ σκηνή, τὸν ἐσπρωξε στὴν ἀγκυλιά τοῦ ἀντρός της. Κι' αὐτὸς τοῦδωσε ἕνα φιλὶ στό μέτωπο, ψυχρὸ φιλὶ, ἠχηρὸ, καθαυτὸ θεατρικιστικόν.

Ἡ Ἰδα ὅμως κατενθουσιάστηκε.

—Ἄ τί καλὸς, τί μεγάλος πού εἶσαι, Ἀμαρῦ! εἶπε στὸν ποιητὴ, ἐνῶ ὁ Τζάκ, πού τὸν εἶχε ἐξαποστείλει μ' ἕνα νεῦμα, κατέβαινε γρήγορα τὴ σκάλα γιὰ νὰ κρύψη τὴ συγκίνησή του.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὺς ὁ ἐρχομὸς αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ἦταν γιὰ τὸν Νταρζαντὸν κάποια διασκέδαση. Εἶχε ἀρχίσει νὰ βαριέται, νὰ στενοχωριέται ὁλομόναχος ἐκεῖ στὴν ἐξοχὴ μὲ τὴν Ἰδα, πού κι' αὐτὸς ἀκόμα τὴν ἐθρίσκε ἀρκετὰ λιγὸ μάλον καὶ πολὺ φθάρου πλάσμα. Δισθάνονταν λοιπὸν τὴν ἀνάγκη καὶ κάποιας ἄλλης συντροφιάς ἀπὸ τὴ γυναῖκα του, καὶ κάποιας ἄλλης ἐνασχόλησης ἀπὸ τὴς κλίνας «φιλολογικῆς τοῦ βργασίε». Ἔτσι ἀναδέχθηκε μὲ ἀληθινή προθυμία τὴν «κατ' οἶκον ἐκπαίδευση» τοῦ παιδιοῦ πού, θέλοντας καὶ μὴ, ἐπρέπε τώρα νὰ τὸ θεωρῇ δικό του.

Ἐθὺς τὴν ἑλλή μερὰ, ἔταν σηκώθηκε, ὁ Τζάκ βρῆκε στὸν καθρέφτη τῆς νιπτήρας του μιὰ κομψὴ πινακίδα, γραμμένη ἀπὸ τὸ χερὶ τοῦ Νταρζαντὸν καλλιγραφικώτατα, πού δὲν ἦταν καρὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ζωῆς του, ἡ ἡμέρα του ἄλη, — ἡ κάθε ἡμέρα του σὺ ἐξῆς, — χωρισμένη καγονικὰ σὲ ὄρες καὶ σὲ ἀσχολίες: Π. Μ. 5,30', ἔγερσις. 6—7, πρόγευμα. 7—8, ἀνάγνωσις. 8—9... καὶ καθεξῆς.

Τὰ προγράμματα γίνονται συνήθως γιὰ νὰλλάξουν ἢ νὰ παραμελοῦνται. Ὁ Νταρζαντὸν ὅμως, αὐστηρότατος, τυπικώτατος, δὲν ἔκανε τὴν παραμικρὴ ἀλλαγὴ καὶ δὲ συγχωροῦσε τὴν παραμικρὴ παραμέληση. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὴ τὴν τυπικότητα, ἀκόμα πὺς βασανιστι-

κὸ πρᾶγμα γιὰ τὸ μικρὸ μαθητὴ ἦταν ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας. Κατὶ εἶχε πάρει, βλέπετε, κι' ὁ Νταρζαντὸν ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο Μορονβάλ. Τώρα εἶχε κι' αὐτὸς ἕνα σύστημα, μιὰ μέθοδο δική του: νὰ χώνη, νὰ στιβάξῃ στὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ ἀνακατωμένα, μπερδεμένα, τὰ πὺς διαφορτικὰ μαθήματα, ἑλληνικά, λατινικά, ἀλγεδρα, ἀνατομικὰ, μαζὶ

μὲ τὴς ἀπαραίτητες «ἐγκύκλιαι παιδικῆς γνώσεως»: κι' ὅστερα νὰ τὸ ἀφίγη νὰ ξεκαθαρίξῃ μονάχα τὸ καὶ νὰ τακτοποιῇ τὸ φοβερὸ αὐτὸ φύρδην-μύρδην.

Φαντάζεται κανεὶς πόσο βρέθηκε μπλεγμένους ὁ κακόμοιρος ὁ Τζάκ! Κι' ὅμως ἦταν ἀρκετὰ ἐπιμελής, προχωρημένος μ' ἄλλα τὰ χάσματα τῶν σπουδῶν του, καὶ πὺς ἔξυπνος ἀπ' ὅσο

εἶναι συνήθως ἕνα παιδί ἐντεκα χρονῶν. Ἄλλὰ τί νὰ σοῦ κάμῃ μ' ἕνα τέτοιο σύστημα, ἱκανὸ νὰ ποδλακώσῃ καὶ τὸν ἐξυπνότερο! Ἐπειτα ἦταν ὁ τρόμος, ὁ ἀκατανίκητος τρόμος πού τοῦ προξενούσε πάντα ὁ αὐστηρὸς του δάσκαλος καὶ πατριός: καὶ, ἀκόμα περισσότερο, ἦταν ἡ ἐπίδραση τῆς ἐξοχῆς τοῦ ζοῦσε τώρα.

Μπροστὰ στὴ φύση πού τὸν περικύκλωνε καὶ τὸν ἐμάγευε ἀπὸ παντοῦ, — μικρὸν ἀσυνήθιστο Παριζιάνο, κλεισμένον ὡς τότε σὺ ἀπαίσιον ἐκεῖνο στενὸ τῶν Δώδεκα Σπιτιῶν, — δὲν μποροῦσε νὰ συμμαζέψῃ τὸ νοῦ του, νὰ τὸν πρόσχωσῃ σὺ μαθήματα, σὺ βιβλία. Πολλῆς φορῆς, τὴς πὺς ὁμορφες ἀπογεματικῆς ὄρας, ἐνῶ βρισκόταν σὺ πυργάκι μὲ τὸ δάσκαλό του, σκυμμένος σ' ἕνα μεγάλο τετράδιο πού αἱ γραμμῆς του χοροπηδοῦσαν μπροστὰ σὺ μάτια του, ταῦ ἐρχόταν νὰ φύγη, νὰ τὸ σκάσῃ, νὰ τρέξῃ ἔξω, νὰ ξαναβρῇ τὴ χαμένη ἐλευθερία του.

Ἀπὸ τὰ νοήματα παράθυρα, ὁ ἀνθισμένος Μάης ἔσταλγε τὴς εὐωδιῆς του, τὸ δάσος φαίνονταν ὡς μιὰ πράσινη θάλασσα καὶ ὁ Τζάκ σήκωνε τὰ μάτια γιὰ νὰ παρακολοῦθῃ πότε τὰ πετάγματα κανενὸς πουλιοῦ, πότε τὰ πηδημάτα κανενὸς σκυλοῦ. Ἄ, τί μαρτύριο νὰ κλίνῃ τὸ ρόδον, rosa, la rose,

—Τζάκ, ἡ ζωὴ δὲν εἶναι μυθιστόρημα! (Σελ. 185, στ. γ')

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ - ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Αγαπητοί μου,

ΟΥ Άγιου Γεωργίου είναι, καθώς ξέρετε, γιορτή ακίνητη γιορτάζεται στις 23 Απριλίου. Το Πάσχα όμως είναι γιορτή κινητή: το νωρίτερο γιορτάζεται στις 22 Μαρτίου και το αργότερο στις 25 Απριλίου. Συμβαίνει λοιπόν, όταν το Πάσχα πέφτει τόσο άργα, ή γιορτή του Άγιου Γεωργίου να προηγείται, να πέφτει Μεγάλη Εβδομάδα, Παρασκευή, Σάββατο. Η Εκκλησία έχει προνοήσει γι' αυτή τη σύμπτωση και τότε αναβάλλει τη γιορτή του Άγιου Γεωργίου για τη Δευτέρα του Πάσχα. Αυτό έγινε και φέτο κανονικά και εύλογα. Κι' ήταν όμως διόλου άσχετο με την εισαγωγή του νέου Ημερολογίου, όπως νόμισαν μερικοί. Γιατί, καθώς σας είπα, και με το παλιό Ημερολόγιο γινόταν το ίδιο κάθε φορά που το Πάσχα έπεφτε ύστερα από την 23 Απριλίου. Έκαινο όμως που έγινε φέτο και που δεν μπόρεσα να το καταλάβω, ήταν ή αναβολή της Πρωτομαγιάς. Φυσικά, όταν του Άγιου Γεωργίου πέφτει Μεγάλη Παρασκευή, ούτε λειτουργία μπορεί να γίνει, — είναι ή μόνη ημέρα του χρόνου που δεν επιτρέπεται, — ούτε αναστάσιμα να ψαλούν μαζί με τον Επίταφιο Θρήνο. Και κατ' ανάγκη ή γιορτή αναβάλλεται. Η Πρωτομαγιά όμως είναι καμιά γιορτή θρησκευτική; Έχει λειτουργία, έχει ακολουθία, έχει κανένα τροπάριο ιδιαίτερο; Όχι βέβαια! Κατά παράδοση, από συνήθεια, για το καλό, αγοράζουμε ένα στεφάνι και το κρεμόνουμε στην πόρτα μας ή στο μπαλκόνι. Το πολύ-πολύ πάμε και σε κανένα κήπο και πίνουμε καμιά μπόρα στην υγεία... των λουλουδιών. Αυτό είναι όλο. Μια γιορτή πολιτική, κοινωνική, χωρίς παπά και χωρίς ψάλη. Τι ανάγκη λοιπόν ήταν ν' αναβληθί; Έπειδή έπεφτε μεγάλο Σάββατο κι' ή παραμονή Μεγάλη Παρασκευή; Μου φαίνεται πως θα μπορούσε κανείς, μέσα στα τόσα άλλα που κάνει αυτές τις δυο μέρες, να κρεμάσει και το πρωτομαγιάτικο στεφάνι, για το καλό. Αν όχι το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής με τους Επίταφους, τουλάχιστο το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου με την πρώτη Ανάσταση. Όσο για το γλεντάκι στον κήπο, δεν θα χαλούσε ο κόσμος κι' αν έλειπε! Μολονότι και σε κήπο θα μπορούσε κανείς να πάη, το Μεγάλο Σάββατο το πρωί μετά την εκκλησία, ή και τάπογεμα, και να πιή μιγά... νηστήσιμη μπόρα στην υγεία των λουλουδιών.

Γι' αυτό μου φάνηκε παράξενο ή αναβολή της Πρωτομαγιάς, που μπορούσε εξαιρετα να γιορτασθί στην ημέρα της, ή και να μη γιορτασθί καθόλου χωρίς να χάσει κανένας τίποτα. Τι φανήθησαν τάχα; μήπως ο κόσμος, το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής, άφινε τους Επίταφους μονάχους κι' έτρεχε να προσηπαντήσθί το Μάη; Αδύνατο! κανένας χριστιανός δεν θα τόκανε αυτό, ούτε θα θύμωνε επειδή δεν θα μπορούσε να το κάμη. Αλλά το πιο παράξενο άκόμα είναι ότι, αντί να μη γιορτασθί φέτο «μεγαλοπρεπώς» καμιά Πρωτομαγιά, που θα ήταν το πιο λογικό, γιορτάσθηκαν δυο: χωριστά ή εργατική, την Τρίτη του Πάσχα, και χωριστά ή γενική ή αστική, την Πέμπτη. Έτσι είχαμε τρεις Πρωτομαγίες: την 1 Μαΐου, την 4 Μαΐου και την 6 Μαΐου! Τώρα μάλιστα μου λένε πως θάχουμε και τετάρτη. Απτό θα γιορτασθί στις 14 του μηνός από μερικούς φανατικούς που επιμένουν να κολουθούν, όσο μπορούν, το παλιό Ημερολόγιο. Και στο παλιό Ημερολόγιο, καθώς ξέρετε, ή 14 του μηνός αντιστοιχεί με την 1. Τέσσερες λοιπόν Πρωτομαγίες φέτο. Τι ώρα! Και τού χρόνου... πέντε! Απορώ τώρα και με τον έαυτό μου πως τα κατάφερα, με τόσο πλήθος Πρωτομαγίες, να μη γιορτάσω καμιά! Μα και πότε να τόκανα; Την πρώτη, την καθαυτό; Έχει αναβληθί και, μολονότι το θυμήθηκα, δεν βρήκα να πάρω στεφάνι. Πήρα μόνο μερικές πασαλιές για το Πάσχα... Τη δεύτερη; Ήταν εργατική κι' εγώ δεν είμαι εργάτης παρά της πέννας. Καμιά λοιπόν θέση δεν θάχα στην συγχέντρωση που έγινε στο «Αη-Γιάννη του Ρέντη». Ούτε μάρσεσι αυτό που κάνουν μερικοί «κύριοι», που πηγαίνουν εκεί και δημοκόποιον, κολακεύοντας τους εργάτες... Την τρίτη, την αστική; Το ξέχασα όμως ολόλου. Έιχαν περάσει τόσες ημέρες απότου ο Ημεροδείκτης μου έδειχνε Μάη! Δεν μου μένει τώρα παρά ή τετάρτη. Αλλά να σας πώ την αλήθεια, και να το θυμηθώ, δεν θα γιορτάσω Πρωτομαγιά στις 14. Έγώ είμαι με το νέο Ημερολόγιο, το σωστό, το προοδευτικό κι' ούτε οι φανατικοί μάρσεσι ούτε οι απειθαρχίες. Όταν το Κράτος κι' ή Εκκλησία το παραδέχτηκε πιά, αυτό είναι. Δεν επιτρέπεται να κάνη κανένας του κεφαλιού του. Αλλά τί είναι; πως δεν γιορτάσω την Πρωτομαγιά; Κι' όμως της γιορτάσω και... χωρίς να το καταλάβω. Νά, με τις πασαλιές εκείνες που πήρα το μεγάλο Σάββατο για το Πάσχα. Ήταν μαζί και μερικά τριαντάφυλλα. Μα τί άλλο λοιπόν χρειάζοταν παρά λίγα λουλούδια; Ήταν για την Ανάσταση του Χριστού, να! αλλά ταίρια-

ζαν θαυμάσια και στην Πρωτομαγιά, που είναι κι' αυτή σε μια ανάσταση της Φύσης. Απτό που πρωτοξυπνά το Μάρτη απ' τον μακρό και βαρύ χειμώνα, νιάτικο βίνο, τώρα το Μάη σηκώνεται σ' όλη της τη δόξα και λάμψη, ανθοστόλιστη, εδωδιασμένη, ανεβαίνει στον ούρανο. Ίδτε τη! Τη χρυσώνει ο ήλιος; την ψάλλουν τα πουλιά και την χαμαρώνουν οι άνθρωποι χαρούμενοι κι' έκστατικοί. Είναι ή Πρωτομαγιά, ή ανάσταση της Φύσης. Κι' ίσως ποτέ δεν γιορτάσθηκε πιο ταίριασθί, με τα ίδια λουλούδια, παρά φέτος που έπεσε μαζί με την ανάσταση του Χριστού. Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΧΕΡΙ (Μυθιστόρημα υπό JULES CHANCEL)

— Συνέχεια από το προηγούμενο — Του είχαν διπασχεθεί ότι ο θησαυρός αυτός, αν τον έβρισκαν, θα μοιραζόταν σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου κι' ότι αυτός θα παίρνε μόνο τη μερίδα που είχε δικαίωμα να πάρει. Όλ' αυτά ήταν όλο τέλοτα νόμιμα και ήθικά, μόνο που είχαν τουτό το έθιμο: ότι μπορούσε να γίνει πλουσιος σε πολύ λίγες μέρες. Και τί τιμή γι' αυτόν όταν θα πήγαινε στην κυβέρνηση το μέρος του θησαυρού που της αναλογούσε! Τι θαυμάσια διαφήμιση για την εφεύρεση του Ταρδίφ! Όχι, ώριμένους, οι πρότασεις της «αρχηγίννας» δεν είχαν τίποτα το αξιοκατάκριτο κι' ο μηχανικός τώρα θα ήθελε να τρέξη εθώς, δίχως να χάσει στιγμή, να εξερευνησθί τα βάθη των έρειπίων και ν' ανακαλύψει το μυθικό θησαυρό. Την ίδια ανυπομονησία είχαν κι' ο Φραγκίσκος και ή Λούση. Βαρέθηκαν κιάλας την τόσο διασκεδαστική άλλ' ανεργή ζωή τους και περίμεναν μόνο την ημέρα που θαρχίσε ή θαυμάσια αυτή εξερεύνηση. Το πρωί της τρίτης ημέρας, τη στιγμή που καθόνταν στο τραπέζι, στο χάλ, ένας λευκοφόρος υπηρέτης τους έφερε ένα γράμμα πάνω σ' ένα δίσκο. Ο φάκελλος ήταν σφραγισμένος με σφραγίδα από κερί, που εικόνηζ' ένα χέρι να σφίγγει και να συντρίβει ένα κομμάτι από βράχο. — Από μέρος του αρχηγού! είπε ο υπηρέτης με μια όπλοκλιση. Ο κ. Καρινύ έσχιος ανυπόμονα το φάκελλο, δίχως να σεβάσθί καθόλου την ιερή σφραγίδα, και διάβασε την ακόλουθη παραγγελία: «Σήμερα, στη μια, ξεκινάμε για την επιχείρηση που συμφωνήθηκε. Η έκδρομή ίσως θα βασιτάξει κάμποσες μέρες. Ο κ. Καρινύ παρακαλείται να μου ανακοινώσε τί θα του χρειασθί για

να βάλει σ' ενέργεια τη μηχανή που βλέπει μέσα από τα στερέα. Να πάρει μαζί και τα παιδιά, τους έτοιμάζω κώποιαν έκπληξη. Ο ΑΡΧΗΓΟΣ. Δίχως να θυμώσει για την κατηγορηματική και σχεδόν προστατική αυτή παραγγελία, ο κ. Καρινύ που άρχισε κι' αυτός να δοκιμάζει την επίδραση αυτής της άλλόκοτης γυναίκας, έσχιος ένα φύλλο από το καρνέ του και έγραψε: «Στη μια θάμαστε έτοιμοι. Για τη λειτουργία του μηχανήματος, χρειάζεται ένας μωτέρ αυτοκινήτου δέκα ως δώδεκα άμπερππων, ή μια μπαταρία και έκαστο μέτρα κοινό σύρμα. ΚΑΡΙΝΥ, μηχανικός». Αφού έστειλε αυτή την απάντηση, άρχισαν κι' οι τρεις να κάνουν τις έτοιμασίες τους. Στη μια παρά πέντε, ο Ντούγκλας, ο ιδιαίτερος γραμματέας του αρχηγού, πήγε στο δωμάτιο του μηχανικού. Με τη λεπτότητα και την ευγένεια ενός οικοδεσπότη που θεωρεί χρέος του να περιποιηθί τους ξένους του, τους είδοποίησε ότι, αν ήθελαν, μπορούσε να τους δώρησθί στο μέρο που είχε όρισθί για το ξεκίνημα. Ακολούθησαν το γραμματέα, άφινοντας χωρίς θλίψη την άνετη φυλακή τους. Ένας υπηρέτης, λευκοφορεμένος πάντα, πήρε τις βαλίτσες τους. Περπάτησαν κάμποσο στο πάρκο, πέρασαν από στριφογυριστές δενδροστοιχίες και βρέθησαν μπρός σε μια πελώρια ουστάδα από μπαμπού. Ο οδηγός τους τους έβαλε να μπουν στα πυκνά κλαριά τους που έκρυβαν πολύ καλά την είσοδο ενός ύπαγειου. Εθώς μόλις μπήκαν, το υπόγειο φωτίσθηκε ξαφνικά αυτόματα και βάδισαν μέσα σ' ένα κατάφυτο διάδρομο με πολλές στρώσες κι' άνωμαλίες. Τέλος είδαν το φως της ημέρας και βγήκαν από μια έξοδο που κρυβόταν στα δέντρα καθώς κι' ή είσοδος. Ο κ. Καρινύ είδε ότι έδωγαν στον κάμπο. Κοίταξε τριγύρω του μα δεν είδε πουθενά ούτε ίχνος από το παλάτι των Έρειπίων. Θάλεγε κανείς πως είχαν γίνει όλα άφαντα! Από μέσα του θάμαζε την έξυπνάδα του αρχηγού αυτού, που είχε φροντίσει να ναι τόσο καλά κρυμμένη ή μεγαλύτερη και μυστηριώδης κατοικία του από κάθε αδιάκριτη ματιά. Μα δεν πρόφτασε να πολυκερφή πάνω σ' αυτό, γιατί την προσοχή του την τράθηξε και η κούρνια: Ο «αρχηγός» τους περίμενε πάνω σ' ένα άλογο με λαμπρότατα φάλαρα. Η νέα φορούσε πάντα το άνδρικό κοστούμι της, μα ήταν υπέρσχη κάτω απ' το πλατύγυρο καπέλο της από γκρι πλαστόρι γαριρισμένο με άσπρα φτερά. Γύρω στο λαι-

μό φορούσε ένα κίτρινο μεταξωτό φουλάρι, που έκανε να φαίνεται πιο όμορφο το μελαχροινό χρώμα του προσώπου της. Από πίσω της, περίμεναν άποπάνω στ' άλογά τους κάμποσοι λευκοφορεμένοι δηπρέτες. Πιο κεί περίμεναν δυο αυτοκίνητα κι' έξη έλέφαντες. Τα παιδιά, καθώς είδαν τα πελώρια ζώα,

Ο αρχηγός προχώρησε κιάλας με τάλογο του κόντα τους και τους είπε φιλικά: — Φαντάσθηκα ότι θα σας ήταν διασκεδαστικότερο να ταξιδέψετε με έλέφαντα. — Και βέβαια, είπε ή Λούση με μάτια που άστραφταν από χαρά.

«Το καρβάνι πέρασε μέσα από τη γενική πόλη...» Ξεφώνισαν και τα δυο από τη χαρά τους. — Α! έκαμε ή Λούση, θάναδοίμε σ' έλέφαντες; — Ναι, απάντησε ο Φραγκίσκος κοροϊευτικά, όπως και στο Ζωολογικό Κήποι! Μα όσο κι' αν έκανε πως έρωνευόταν, ήταν γοητευμένος κι' αυτός με την ιδέα να ταξιδέψι με τον ώρατο κι' άληθινά έξωτικό αυτόν τρόπο. (Ακολουθεί)

Η Διαπλάσις άσπάζεται τοδς φίλους της: **Μίλτον Σβεβάν** (χαίρω πάρα πολύ! κι' εγώ ελπίζω να εξακολουθήσης) **Νεφραλούουδα** (ελάφησάν εσχολούθησάν περιμένω) **Άδραν τού Αργιλιού** (ευχριστώ και περιμένω) **Αύδραν** (τά φύλλα εστέλλοντο στην Άμυλιάδα τακτικά μέχρι τού 22' από τού 23' στέλλονται στας Άθήνας) τού λάθος είναι δικό σας που δέν αλλάξατε εγκαίρως διεύθυνση) **Έλγάν** (καθάλοο πολλά δέν μου ελπες, και να μου λές πάντα όσα έχεις) **Χαίρω** που είσαι τώρα καλά κι' εύχομαι να μη σού ξανάρθουν οι έφοικιμένοι αυτοί ελφθείς) **Ένδοξον** **Έλληνα** (είχα φυλάξει τόραιο σου γράμμα της προηγουμένης εδομιάδος για να δημοσιεύσω κανέν' απόσπασμα σήμερα δυστυχώς πάλι δέν έμεινε τόπος' σ'εύχριστώ μόνο για όσα γράφεις και σε συχαίρω πού παρατήρησες την εξαιρετική καλλιτεχνική αξία των εφετειών μου εικώνων' ε, μα είναι έργα εδώνων ζωγράφων!) **Νεφραλούουδα Ψυχήν** (κι' από τού δικό σου γράμμα, δι' είχα τόπο, θάντέγραφα τουλάχιστο αυτά τα φράσα για την **Τριανταφυλλένια** μας, «που από καιρό είχε άρχισεί, με τή κομμάτια της στή Σελίδα, να γράφω τις λεπτότερες χορδες της παιδικής ψυχής») **Άρσκειάδα** (χαίρω πολύ για τή γνωριμιά, εστέλεσα τις παραγγελίες σου κι' ελπίζω να μου γράφεις συχνά) **Ανθεμίδα** (συχριστώ πολύ' τι φράσα κάτω απ' τα πεύκα, ε;) **Κουρσάρων Σερμυών** (που έπικροκμάζει την ιδέα της **Ψυχής**) **Θεσσαλίδων Άστέρα** (αυτό σοι ενέκριναν' έρωελα και χαίρω πολύ) **Χρηστίνων Δουδομένη** (που επιτέλους με θορήθηκα' να μου φιλήση και την άδελφούλα της «που πολλούς τόμους μου θα βρή άμα μεγαλώσω») **Φάντεσμαι** (τό έλαβα μετ' εδομιάδα μετά τή Μεγάλη Παρασκευή πολύ άργά!) **Βιάδων Κλάση** (και πού δικό σου Πασχαλινό τόλθαβα κατόπιν εορτής' άλλ' άγ είναι καλό, δέν περπατεί και πανήγυα μέρες μετά τή Πάσχα ένα πασχαλινό είναι επ'καιρο!) **Αναδομάση της Αττικής** (εστειλα' αυτό είναι από την εποχή του φανατισμού, πού πολλοί ήθελαν για ψευδώνυμα εγώματα συγγράνων **Έλλήνων πολιτευτών** είδεμύ **Σαρλό** και τέτοια δέν περπατεί) **Φουερτονιασμένη** **Θάλισσαν** (έλαβα τή Συλλογή σου' είναι ή δεύτερη που λαβαίνω) **Άπόγονον τού Οδυσσέως**, **Γάτιαν**, **Ποδούλαν** και **Αάρην Κανούτα**, **Εισαδόν**, **Κόση των Αθηνών**, **Κυρά Κυραλίσαν**, **Σενημαχιτοπούλαν**, **Ίριδα**, **Ηλεκτρικό**, **Πορφυρίδα**, **Καστανήν**, **Νυφούλαν** τ' **Ούδραν**, **Έλλην**, **Νίκην** κτλ. κτλ.

Αεράκι της Πόλης, **Κλεοπάτραν Παντελίδη**, **Βάσσαν Κώστην**, **Φωτεινόν**, **Μαρίαν Δημητριάδων**, **Κοσμοκράτορα**, **Ανώγειαν Σουλίδην** (εστειλα).

Άγην, **Μίλτον Σβεβάν**, **Βασίλισσαν των Δουλουδιών**, **Τροκόνταν**, **Φουερτονιασμένην Θάλασσαν**, **Ερασμόν**, **Ανθεμίδα**, **Συρανόν**, **Τσακπινάν**, **Ελεούθερο**

Πουλί, **Φωτιάν**, **Χάρι**, **Κουρσάρων Σερμυών**, **Κρινόλεων**, **Νεραΐδων**, **Κύμα τού Σαρανικου**, **Έλγάν**, **Δίβιον**, **Φωτεινόν**, **Γιού-Γιού**, **Βασίλισσαν στίς Παπαρούνες**, **Δούγη Ηλιοπεριχτόν**, **Βιάδων Κλάση**, **Κοσμοκράτορα**, **Αναδομάση της Αττικής** και **Αελάνταν** (Παιδικά Πνεύματα και κομμάτια σας για τή Σ. Σ. Σ. της Γ' Γερμανίας: έλαβα και δά τα διεβάσω με τή σειρά των.)

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετ' την 8 Μαΐου, θάπαντήσω στο έρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ τού 225 Διαγραμματός. Αι λύσεις δεκται μέχρι 15 Ιουλίου.)

355. Δεξιόγραφος
Σύνδεσμος είναι τού πρώτου και τού άλλου μου βουνού.
Τώρ' άκουσ βοή και κρότο;
Με τή δυό φυσομανών.
Αισθηματικός Συνδέτης

356. Συλλαβόγραφος
Φαί' θά σου προτεινω,
Μά τάχα δά σάρσθη.
Ανδ σύμφωνοι τού κόνωνν
Με τότα μέσ' στή μέση.
Εύστρατιος Παξίνος.

357. Στοιχειώδης
Θεός μεγάλος ήταν,
Τόν έστρεψε δλ' ή φύσις.
Άλλά λαίρω, κεφαλή
Τού κόβου τώρα έγω,
Κι' ίδες τί θαύμα γίνεται
Πού είναι νάπορησής.
Εδθός μεταμορφώνεται
Σε ζωοφορηγό!
Γαλαξίος

358. Μεταγραμματισμός
Αν μάφησος ένοι, λύτα,
Πολεμώ
Αν τού χι' μου κίνης θήτα,
Μελετώ.
Αναβλεμένο Ροδιτέκι

359. Ασθή
Οριζοντίας
πόλις της Ιταλίας, καθέως θεά, διαγωνίως δε γεωμετρικόν σχήμα και τραγική βασίλοποις.
Χρυσή Καρδιά

360-364. Μισαί Λέξεις
Νά συμπληρωθούν αι κάτωθι λέξεις, κομμέναι ακριβάς εις τή ήμισή των.
Αε - νάρ - Άδ - Φαί - σπέ
Φιφή Ι. Σταυροπούλου

365. Κρυπτογραφικόν
1 2 3 4 2 5 6 2 4 = Λακεδαιμόνιος
2 4 1 2 4 6 2 = Διάσημος γυνή
3 2 6 5 2 = Όθριον
4 2 5 6 4 = Σόλον
5 2 6 2 4 = Θεότης
6 1 1 2 4 6 2 = Άσκησις
Γλυκό Χαμόγελο

366. Ποικίλη Άκροστιχίς
Τό πρώτον γράμμα της πρώτης των κάτωθι ζητούμενων λέξεων, τού δεύτερον της δευτέρας, τού τρίτον της τρίτης και καθεστης, σχηματίζουν πόλει της Ισπανίας:

1. Ρωμαϊός ιστορικός 2. Άνθος 3. Κράτος της Ευρώπης 4. Βασίλειος της Περσίας 5. Ρήτορ 6. Άνθος 7. Εσφλεκτον.

367. Φωνηεντόλιπον
κδς - κνγκς - σ - ψλλ
Ηλιόβγαλτη
368. Γρίφος
Μ Μ Τύχης
φρο Νιπούς Τύχης
Μ Μ Τύχης
Μ Μένελλος Ι. Ταφλαμπάς

Διά τούδ Γαλλομαθεΐς
369. Charade
Le compagnon de l'homme [lettre;
Si l'on lui détache la tête,
Survient l'état d'ébriété
Et le rend pareil à une bête.
Μηλοδότης

370. Rébus
G a
Ίάκωβος Σαντορινιός

ΑΥΡΕΙΣ

των Πνευμ. Ασκήσ. τού φύλ. 9
118. Έσπιατόριον (Έστία, τή, Ριον).—**119.** Πηγεϊός (π. ν. 66).—**120.** Μόρτιος-Άρτιος. **121.** Άλκη-Άλλη.—**122.** Όμελέτια (ο μελετώ).—**123.** ΒΕΛΗ ΡΑΔΙΟΝ (εργον, λαύνα, Ίνδια, Γαλλία, ράδιον, άλτεια, δάλια, νερόν).
124. Π **125.** ΜΑΝΗ
ΙΟΣ ΑΡΗΣ
ΚΥΡΟΣ ΗΝΜΑ
ΣΘΑΘΜΩΝ ΗΣΑΥ
ΜΗΟΤΣΑΡΗΣ
126. ΜΗΔΕΙΑ (Μέριμα, Ηλιθεις, Δεϊλός, Έρεβός, Ίδιος, Άμφίβολος).—**127.** Τροφήν και ού τροφήν.—**128.** Ο Σερπόκωλος είναι συγγραφεύς: (ωξ' έν ο, παύλω, σύν, ε, σύν, γράφε, φε).—**129.** Leger-règle-grèle.—**130.** Ventre affamé n'a point d'oreilles.

Νέος Τιμονατάλογος
ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Της **Α' Περιόδου** (1879—1893) από τούδ εκδοθέντας 24 τόμους υπάρχουν άκόμη μόνον οι εξής πέντε: 7ος, 22ος, 14ος, 18ος και 19ος. Έκαστος τόμος δρ. 25, ταχυδρομικός δέ άποστελλόμενος δραχ. 28,50 διά τού Έσωτερικόν και δραχ. 33 διά τού Έξωτερικόν.

Της **Β' Περιόδου** (1894—1925) υπάρχουν όλοι οι εκδοθέντες τόμοι, 32 έν όλω. Έκαστος τόμος άρραφος δρ. 30 και ραμμένος δρ. 35. Ταχυδρομικά τέλη έκαστου τόμου προσοτετα εις τός άνω τιμάς: Διά τού Έσωτερικόν δραχ. 5 δ άρραφος και δρ. 15 δ ραμμένος, διά δέ τού Έξωτερικόν δρ. 15 είτε άρραφος είτε ραμμένος.

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ
"Όσοι έλφε ή συνδρομή των, όφείλου να την άναυτώσουν τού ταχύτερον.
"Όσοι δέν έστειλαν τού υπόλοιπον της συνδρομής τού προηγουμένου έτους, παρακαλούνται να τού στείλουν.
"Όσοι επιθυμούν να λάβουν μέρος εις την κίνση, πρέπει να στείλουν δρ. 10 διά να πάρουν ψευδώνυμον και να προτείνουν δυο-τρία της άρεσκείας των προς ένλογήν.
Διά τού Μηνεσιον τού Πολέμου δεκτέ καθέ προσφωσά, και ή μικροτέρα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 τού πολύ λέξεις με άλλα στοιχεία δρ. 6 (τδ ελάχιστον (τμήμα) Πέραν τών 4 6 λέξεων 60 λεπτά ή λέξ. με παρθε δε στοιχεία μετά 70 κα με κεφαλαία δρ. 1.
"Ο χωριστός στίχος δρ. 3.
"Η προκληρημή είναι απαραίτητη.

(ΚΕΤ—353)
α φ αραφά, Ζητώ μετ' θεούλα, στο πλε ο ρας, για να τιμηθώ τις μεματικες Διαβατικη
(ΚΕΤ—354)
Καστανή, εύχριστός δέχομαι στείλε ΚΑΙΟΣ (ΚΕΤ—234) Κλάση
(ΚΕΤ—355)
Μαντράκουλο, κιδότιον 78—Σπαγό- κιδότιον 78—Σπαγότιουλο. Για να μεδής να ανακαλιπτη, (ΚΕΤ—356)
ΣΙΛΟΥΕΤΑ, Γαρβόσια: ψήφ, λιγνη, γα- λανά ματια, ένθθ μαλλιά. Είναι πολυ έψηνη και ανασταταται τόσκιτι με τή παιχόδια της Θρησ έσσο. Ακόμα παίζει νοβόλας. Αγγρελολούδο (ΚΕΤ—357)
Εύχριστός, Καστανή' στείλε μέσον Διαβατικώς, Τροκόντα (ΚΕΤ—358)
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΦΑΝΘΟΣ
Α Περσούμπ, Επίσης ΓΑΜΙΑΣ 6 Περσ- κούρ' Εφέντης. (ΚΕΤ—359)
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΦΑΝΘΟΣ. Διετάχθη άπόσπο- σιμα πυροβολούσά υπό την άρχηγίαν τού Όκνιάρη να έπέλθη έναντίον της Όμο- σπονδίας Άγνιστων. (ΚΕΤ—360)

ΑΦΑΝΕΙΣ. Νεώτερον τηλεγράφημα: "Ο Αποστολός Άνώστην" ενικήθη: τε- λειώτικως. Οικία υποχώρησις κάτω. Α- κείρα θύματα.
ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΑΦΑΝΕΙΣ (ΚΕΤ—361)
Μπαϊνοτίας στο κομφο σολονέσι ός, σός χαρητοδμεν. Ιδιαίτερος ΚΑΛΥ. ΜΑΡΚΙΤΑ ΡΙΤΑ (ΚΕΤ—362)
Ερασμο, Τόσσι, Ρικανέ, Σείρις, Δεΐλα, Τάραν, Κάποτι, Αννίδα, αναλλιά- σουμε Μικρά Μουσική: Διαις: Έξοσα (Διά Αιμίλιον Έσπρινόν Ταχυδρ. Κιδότιον 194, Λεωκασίαν Κόρου.

ΑΙΜΙΑΙΟΣ ΕΑΡΙΝΟΣ (ΚΕΤ—363)
ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΗ ΕΧΟΝΑ, ή δαχτύλα ή σε περιβάλλη. (ΚΕΤ—364)
ΑΙΑΒΑΤΙΚΗ
Ζητώ την φιλιαν σας Διαβατικώς. Ζητώσ μετ' την χροίση έπαδείχη τή ψηφιστάς με και στενάτομας μου έν τή τριάδιάν Μ. Μουσών. Τροκόντα (ΚΕΤ—365)
Wir wechseln kleine Geheimen. Senden Sie alles. Emilius Caricus. Verdunkeln. (ΚΕΤ—366)

Αλλά, δέν πηρα τίσις. Αγγρελο- Λουδο, εστειλα με άπανάς ΦΕΛΙΑ, με έλγους. ΠΑΡΑΜΕΝΟΣ ΓΑΡΥΦΑΛΟ. Πρω- κίτισας τών Βερσιών, τήν έτοιχία μέ- χετ' πάντα συντηρη. Κρινόλεων Νεραΐδα